

Fővárosi Ítéltábla
14.Gf.40.166/2012/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Bölcsei Zsolt és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Gárdos, Füredi, Mosonyi, Tomori Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen váltón alapuló tartozás megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 31. napján kelt 6.G.40.769/2011/19. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000,- (Kettőszázötvenezer) Ft + áfa másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 2008. december 19. napján kölcsönszerződést kötöttek, amelynek biztosítékeként ugyanezen a napon az alperes Budapesten kiállította a 10.000.000,- Ft-ra szóló saját váltóját a felperes javára, mely a megjelölt budapesti telepesnél fizetendő 2009. január 30.-i esedékességgel. Az előlapon feltüntették, hogy a váltó óvás nélkül érvényesíthető. A váltó előlapján a kiállító felett megtalálható ... aláírása is. A váltó hátlapján 2010. január 27-én a telepes feltüntette, hogy az ezen a napon kézhez vett váltóra fizetés az 1/1965. (I. 24.) IM rendelet (Vár.) 38. § (1) bekezdése alapján nem történt, mert az esedékességet követő 367. napon mutatták azt be. 2010. február 1-jén a telepes a felperesnek a váltóbeszedési megbízást teljesítés nélkül visszaküldte, mivel a váltó a teljesítésre szükséges valamennyi előfeltételnek nem felelt meg. A felperes 2010. október 29-én felszólította az alperest a váltótartozásának a megfizetésére.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2011. június 9. napján benyújtott keresetében az alperest 10.000.000,- Ft váltón alapuló tartozás, ennek 2009. január 31-től a kifizetés napjáig járó évi 6 % kamata, 30.000,- Ft váltódíj, továbbá a tőkekövetelés után 2009. január 31-től a kifizetés napjáig járó évi 12 %-os késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés alapján az alperesnek a felperes 10.000.000,- Ft kölcsönt nyújtott, melyet 2009. január 30-ig kellett volna visszafizetnie. A kölcsön biztosítékeként az alperes kiállította a perbeli váltót, melyen a kiállító kikötötte, hogy a váltó óvás nélküli. Az alperes a tartozását nem fizette meg, a váltót teljesítés végett 2010. január 27. napján bemutatta a banknak, aki a bemutatás késedelme miatt a váltó alapján fizetés nem teljesíthetőségéről értesítette a felperest.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy nem kötött kölcsönszerződést a felperessel, nem kapta meg a kölcsön összegét a felperestől és a felperes által hivatkozott kölcsönokirat szerint ... által átvett összeg semmilyen módon nem került az alperes birtokába. Állította, hogy az alperes váltón található aláírása nem cégszerű, valamint az óvást elengedő nyilatkozat sem. Állította, hogy a peres felek közötti, a követelés tárgyát adó készpénz átvétele nem tartozik az alperes üzleti körébe, mivel semmiféle, 42 napon belül visszafizetendő üzleti célú befektetést nem igazolt, ezért az ügylet valódiságával kapcsolatos kétségek megalapozottak. A felperesi ügyvezető előadásával összefüggésben hivatkozott arra, hogy a felperes éves beszámolóiban nincs nyoma a kölcsönzött összegnek. Előadása alátámasztja, hogy ha a pénzt át is adták, azt ... magánszemélyként vette át.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. január 31. napján kelt 6.G.40.769/2011/19. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 3 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000.000,- Ft tőkét, annak 2011. április 9-től a kifizetés napjáig járó évi 6 %-os késedelmi kamatát és 30.000,- Ft váltódíjat, továbbá 15 napon belül 1.100.000,- Ft perköltséget; egyebekben a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az ítélet a perköltség kivételével előzetesen végrehajtható.

Határozata indoklásában rögzítette, hogy az alperes vitatta, hogy a váltó kiállítójának lenne tekinthető, mivel a cég pecsétje alatt nem szerepel az alperes törvényes szervezeti képviselőjének aláírása. A rendelkezésre álló adatok szerint a cégpecsét alatt az aláíró törvényes szervezeti képviselő nyomtatott betűkkel írott neve, mellette az alperes bankszámla, alatta a nyomtatott betűs névírás mellett a törvényes szervezeti képviselő aláírása található. Tekintettel ... és ... tanúk vallomására, továbbá a felperesi ügyvezető személyes előadására, az elsőfokú bíróság aggálytalanul megállapíthatónak látta, hogy az alperes a váltó kiállítójának tekintendő. E körben figyelembe vette azt is, hogy az aláírás cégszerűségének megállapításához, a megfelelő rovatban a pecsét és az aláírás átlós elhelyezése is alkalmas lehet.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a váltó előlapján a kiállítónál megtalálható az alperes nevében önálló aláírási joggal rendelkező ... cégszerű aláírása, továbbá ... magánszemély aláírása is. Megállapítható az is, hogy az óvás

nélküliségre vonatkozó kikötést ... tette, előadása szerint az alperes képviselőjében, ám a váltó előlapján e nyilatkozatánál cégszerű aláírás nem található, azaz az óvás alóli felmentő nyilatkozatot nem a kiállító, hanem a kezesnek tekintendő ... magánszemély tette, figyelemmel arra, hogy a Vár. 46. § (3) bekezdése a VII. fejezet címéből következően a regressz adósok és azok kezesei felelősségét szabályozza. Az egyenes adós kiállítójáért váltókezesességet vállaló perben nem álló ... magánszemély kezesi felelősségének mértékére a Vár. 31. § (4) bekezdése irányadó, amelyből az következik, hogy e váltókezes óvás alól mentesítő nyilatkozata folytán a váltóbirtokos mentesül az óváspótló nyilatkozat beszerzése alól.

A váltó 2009. január 30. napján vált esedékessé. Magából a váltóból nem tűnik ki, hogy a váltó esedékességkori bemutatása megtörtént volna. A Vár. 38. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint e kötelezettségének a felperes határidőben nem tett eleget, ezért az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes ehhez képest mikor esett késedelembe a váltótartozásának megfizetésével. A váltótörvény mögöttes joganyaga a Ptk., ezért a Ptk. 302. § b) pont ad ezzel kapcsolatban eligazítást. A váltó bemutatásával a jogosult olyan késedelembe esett, amely a kötelezett egyidejű késedelmét kizárta, ezért a kötelezett a váltó lejártának időpontjában nem eshetett késedelembe sem. A fentiek alapján az alperes késedelembe esésének napját az elsőfokú bíróság a keresetlevél benyújtásának időpontjában határozta meg, az ezt meghaladó körben a keresetet elutasította, mivel az esedékességkor a felperes a váltó bemutatását nem igazolta. A Vár. 5. §-ának (1) bekezdésében írott feltétlen alkalmazást igénylő szabályából nyilvánvalóan következik, hogy a váltóra alapított kereset esetében a mögöttes jogviszonyon alapuló kamatigény érvényesítésére nincs mód, ezért az erre alapított keresetet elutasította az elsőfokú bíróság.

Ezt követően az elsőfokú bíróság a Vár. 17. §-a alapján vizsgálta az alperes alapügylettel kapcsolatos kifogását.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a peres felek szerződéskötéskori törvényes szervezeti képviselőinek előadása, továbbá ... tanúvallomása is igazolta a rendelkezésre álló korabeli okirati bizonyítékok tartalmát, azt, hogy a felperes az alperesnek 10.000.000,- Ft kölcsönt nyújtott, és ennek biztosítékát képezte a perbeli váltó, melyet az alperes törvényes szervezeti képviselője állított ki. Az a körülmény, hogy a bizonyítottan átvett kölcsönösszeggel az alperes belső szabályzatait megsértve járt-e el, nem érinti a szerződésből eredő visszafizetési kötelezettségét.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a kölcsönszerződést a peres felek kötötték meg, a felperes rendelkezett a kölcsönzött összeggel, és azt tőle a felperes vette át. A felperesi ügyvezető a szerződés megkötését egyértelműen a felperes gazdasági tevékenységével összefüggésben mutatta be, és ezt ... tanúvallomása megerősítette, ami egyúttal alátámasztotta azt is, hogy a pénz átadása az alperes részére megtörtént. Megerősítette ezt ... tanúvallomása is, továbbá az átadás helyszíne és a szerződés teljesítését biztosító váltó kiállítása.

... vallomásának hitelességével összefüggésben az elsőfokú bíróságnak nem merült fel aggálya, a tanú nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy az alperes feljelentése nyomán három váltóval összefüggésben olyan büntetőeljárás folyik, melyben gyanúsítottként érintettségét a hatóság folyamatosan mérlegeli, vallomásának tartalmából az ez alóli kibúvás szándéka nem olvasható ki, ezért igazmondását nem volt ok kétségbe vonni. Annak

vizsgálata, hogy a ... által hivatkozott kifizetések megtörténtek-e, nem indulhat ki az alperesi házipénztár könyvelt állományából, mivel az erre vonatkozó szabályok megsértésére kétségtelen adatok állnak rendelkezésre. Ennek tisztázása ... korábbi vezető tisztségviselő és az alperes belső ügye lehet, de mindez nem hathat ki az alperes és a felperes közötti jogviszony megállapítható tartalmára, és az abból fakadó kötelezettségek teljesítésére. Tóth Endre és az alperesi könyvelő vallomása nem volt alkalmas arra, hogy cáfolja az alperesnek a felperessel szemben fennálló tartozását bizonyító körülményeket, az alperes belső szabályainak megszegése nem alkalmas a felperessel szemben fennálló tartozás alóli kimentésére.

A felperes által csatolt házipénztári jelentéssel összefüggésben az alperes hivatkozott rá, hogy még a kölcsönszerződés szerint december 19-én került sor a kölcsön nyújtására, addig a házipénztári jelentésből e pénzüsszeg december 22-i kifizetése tűnik ki a felperesi ügyvezető kezéhez, továbbá arra, hogy az azon lévő pecsét a felperes 2008-ban nem is létező adószámát és létező székhelyét tüntette fel. A felperes előadta, hogy a pénztárjelentést az APEH által jóváhagyott rendszerből nyomtatta ki, de utólag. A fentiekkel összefüggésben az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy mind az alperes, mind a felperes a számviteli fegyelemmel összefüggő kötelezettségeit hiányosan teljesítette, de ez nem akadályozta a magánjogi jogügylet létrejöttének és tartalmának a megállapítását, a felperes nyilatkozata folytán a pénztárjelentés hitelességének a kétségbevonására sem volt ok.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy az átadott pénzt, egybehangzó tanúvallomások szerint nem számolták meg, így nem lehet tudni, hogy pontosan mekkora összeg átadására kerülhetett sor. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a tanúvallomások egybehangzóak voltak abban a tekintetben, hogy a 10.000.000,- Ft-ot az alperes átvette, ezért a pénz tanúk előtt történő megszámlolásának hiányát nem látta a kölcsönzött összeg mértékének megállapítását akadályozó körülménynek.

Az alperes indítványozta a folyamatban lévő büntető ügy lezárásáig a jelen eljárás felfüggesztését. Az elsőfokú bíróság a Pp. 152. § (1) bekezdésének rendelkezését figyelembe véve, valamint a bizonyítékokat mérlegelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárás a jelen pernek nem képezi előkérdését, a rendelkezésre álló adatokból a per tárgyává tett jogviszony aggálytalanul elbírálható volt, ezért a felfüggesztés iránti kérelmet elutasította.

... ellen tett 2011. decemberi feljelentés alapján indult büntetőeljárásra vonatkozó felfüggesztési indítványt az elsőfokú bíróság ugyancsak elutasította a korábbi felfüggesztési indítvány kapcsán előadott indokoknál fogva, továbbá utalt arra is, hogy a korábbi büntető eljárással kapcsolatban a hatóság 2011. december 28-i keltezésű tájékoztatásából megállapítható, hogy írásszakértő kirendelésére nem került sor, és az a büntető eljárás még ... kihallgatásáig sem jutott el, továbbá a büntető hatóság a polgári peres eljárás eredményeit aggálytalanul alkalmazhatónak látta a feljelentéssel kapcsolatos cselekmények büntetőjogi vonatkozásai megítéléséhez is.

Mindezekre tekintettel a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a tartozása alól nem tudta magát kimenteni, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint marasztalta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását.

Arra hivatkozott, hogy a felperest nem illeti meg a per tárgyául szolgáló váltó, és annak mögöttes, állítólagos alapjogviszonyán alapuló követelés sem. Az elsőfokú bíróság okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy a váltó alapjogviszonya létrejött, érvényes és hatályos, annak alapján az alperes a váltó összegével tartozik a felperesnek. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy nem az elsőfokú bíróság ítéletének a felülmérlegelését kéri, hanem azt állítja, hogy a feltárt bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján, logikusan arra a következtetésre jutott, hogy a váltótartozás nem az alperest terhelte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak fel kellett volna függesztenie a per tárgyalását mindaddig, amíg az alperes által a perbeli és további két nagyszámú váltó alapján kezdeményezett büntetőeljárások le nem zárulnak, és eldől az a kérdés, hogy a bennük szereplő keltezéshez képest valójában mikor kerültek kiállításra a nagyszámú és az alperes könyvelésébe fel nem vett váltók, az alperes volt vezérigazgatója, a perbeli váltók kiállítója elkövetett-e olyan cselekményt, amely a kötelezettségvállalást polgári jogi szempontból is érvénytelenné teszi.

Az alperes az A/2 szám alatt csatolt okiratokkal bizonyította, hogy büntetőeljárás folyik az alperes bélyegzőjének használatával és az alperes volt vezérigazgatójának az aláírásával ellátott különböző váltók, így a perbeli váltók alapján is. A Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztálya a bíróság megkeresésére közölt válaszában egyértelművé tette, hogy az alperes volt vezérigazgatója, ... által kiállított három váltó tárgyában nyomozás folyik, és ... kihallgatására egyelőre azért nem került sor, mert eljárásjogi helyzete nem tisztázott. A büntető eljárásban lehetséges eljárásjogi helyzetek zártsága és ... volt vezérigazgató pozíciója, az, hogy az eljárás tárgyát képező váltókat ő írta alá, kétségtelenné teszi, hogy a büntető eljárás eredménye érinti a váltók és az alapul szolgáló szerződések érvényességét is. A folyamatban lévő büntető eljárások közül különösen az, amely az alperes általi feljelentés nyomán ... ellen indult, közvetlenül érinti a jelen perbeli váltókövetelés elbírálását. A váltó alapjogviszonyának létrejötte, a váltó érvényessége, azaz a követelés polgári jogi érvényessége is olyan előkérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában az eljárás büntető bírói hatáskörre tartozik.

Mindezek alapján kérte a Fővárosi Ítéltáblától a per tárgyalásának a büntető eljárások jogerős befejezéséig történő felfüggesztését.

Hangsúlyozta, hogy a jelen perben rendelkezésre álló bizonyítékok között csak az egyik váltó okirat, és emellett a tanúvallomások, az általuk csatolt felperesi beszámolók és alperesi bizonylatok együttes értékelése egyértelművé teszi, hogy az alperes felperesi vagyoni forrás hiánya miatt nem kaphatta meg a 10.000.000,- Ft összeget a felperestől, a felperes vagyonában ugyanis ekkora összeg soha nem szerepelt. Hangsúlyozta, hogy a váltón nem cégszerűen szerepel az alperes aláírása, a saját váltó kiállítója, ... magánszemély, és nem az alperesi társaság volt. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a tanúvallomások alapján cégszerűnek tekintette a váltó aláírását.

Amennyiben ... bármilyen összeget a felperes ügyvezetőjétől átvett, az a felperes nyilvántartásaiban sem szerepelt, az alperes könyveibe nem került be, de még az alperes birtokába se jutott, azt ... állítólagosan számlák és bérek kifizetésére fordította, amit semmivel nem igazolt.

Valótlan ... azon kijelentése, hogy az alperes könyvelését utóbb manipulálták, az alperes könyvvitele a NAV által auditált és manipulációtól védett informatikai rendszerben folyik, az alperes könyvvitelét könyvvizsgáló ellenőrizte és ellenőrzi, a könyvvizsgáló a kérdéses, 2008. évi, és az azt követő évek számviteli rendjét, könyvelését megfelelőnek találta.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, és a Pp. 206. § (1) bekezdésében rögzített kötelezettségének eleget téve a tényállást a felek előadásának, és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján ellentmondásoktól mentesen állapította meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékelte, ezért az ítélet minden tekintetben megalapozott, okszerű.

Az alperes által a fellebbezésében hivatkozott büntető eljárások nem képezik előkérdését a jelen peres eljárásnak, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a megállapításra, hogy a per tényállása a jelen eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás útján is tisztázható volt. Az elsőfokú eljárásban csatolta a nyomozó hatóság által 2011. május 31. napján kiállított okiratot, amely tanúsítja, hogy a per tárgyát képező váltó eredeti példánya a felperes törvényes képviselője részére visszaadásra került, mivel a nyomozás során nem merült fel olyan tény, bizonyíték, mely az okirat érvényességét megkérdőjelezte volna, ezért annak lefoglalása sem volt a továbbiakban indokolt.

Az alperesi állásponttal szemben a jogügylet létrejöttét, a szerződés tárgyát képező kölcsön összegének átadását, illetőleg a kölcsön alperesi cég által történő felhasználását a perben rendelkezésre álló, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt kölcsönszerződésen és egyéb okirati bizonyítékokon túlmenően ... ügyvezető, ... és ... tanúk vallomásai minden kétséget kizáróan igazolták.

Nem helytálló az alperesnek a váltó szabálytalanságára, nem cégszerű aláírására vonatkozó kifogása. A váltón a kiállító bélyegzője szerepel, illetőleg a váltón ... vezérigazgató aláírása is szerepel, teljes mértékben az aláírási címpéldányon tett aláírással egyezően. Mindezeknek megfelelően a váltó szabályszerűen került kiállításra, így ennek megfelelően az joghatás kiváltására is alkalmas.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján - a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően - megalapozottan marasztalta az alperest a váltón alapuló tartozás megfizetésében.

Az alperes a fellebbezésében olyan tény vagy körülményt nem jelölt meg, amit az elsőfokú bíróság ne bírált volna el, az ítélet jogi indokaival a másodfokú bíróság mindenben egyetért. A másodfokú eljárásban – az alperes fellebbezésben kifejtett álláspontjával szemben – kizárólag a bizonyítékoknak a felülmérlegelésére van lehetőség, a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat önállóan nem értékelheti. A jogszerű mérlegelésen alapuló

tényállás és a bizonyítékok okszerű mérlegelése a másodfokú bíróságot is köti, ezért a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére (BH 2006.403.).

Az elsőfokú bíróság a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, megalapozottan utasította el az alperesnek a tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét, figyelemmel arra, hogy az alperes által hivatkozott büntető eljárások nem előkérdései a jelen per tárgyalásának.

A felperes fellebbezési ellenkérelmével ellentétben a 2011. május 31. napján kiállított okirat azt igazolja, hogy a nyomozó hatóság a felperes neve nevére kiállított 10.000.000,- Ft összegű váltó eredeti példányát ezen a napon átadta ..., amit az átvevő a alperes neve ellen indítandó polgári peres eljáráshoz kívánt felhasználni.

A 2011. december 28. napján kelt a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztályának Gazdaságvédelmi Osztály Gazdaságvédelmi Alosztályának levele szerint a nyomozás ismeretlen tettes ellen folyik különösen nagy kárt okozó készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének gyanúja miatt. Az eljárásban három különböző, ... mint a ... Zrt. vezetője által kiállított váltó tárgyában folyik nyomozás. Az ügyben ... még nem került kihallgatásra, mivel eljárásjogi helyzete nem tisztázott. A hatóság álláspontja szerint ... kiállított váltó ügyében ...nak nem állapítható meg büntetőjogi felelőssége, melyet a polgári peres eljárás is igazolni látszik, azonban az egyik váltó kiállításának jogszerűsége kérdéses, mely alapján gyanúsított kihallgatása válhat szükségessé. Közölte továbbá a nyomozó hatóság, hogy az ügyben igazságügyi írásszakértő nem került kirendelésre, az írásszakértő kirendelésének szükségességét a hatóság mérlegeli.

Ez a levél is azt igazolja, hogy nincs olyan előzetes kérdés, amely nélkül a felperes jelen perben érvényesített igénye ne lenne elbírálható, ezért a másodfokú bíróság az alperesnek a tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetnie.

A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2012. év június hó 19. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő